

σωματικῆς ὁμοιότητος). *Ἰδιος κί ἀπαράλλαχτος. Τὸ ρολόι σου εἶναι ἀπαράλλαχτο μὲ τὸ δικό μου. *Ἦταν ἀπαράλλαχτη ἡ ὑπογραφή του κοιν. *Απαράλλαχτος ὁ *φ-φέντης εἶναι Ρόδ.

*ἀπαραιτίστος ἐπίθ. ἀπαραιμάτ'στους Μακεδ. (Χαλκιδ.)

*Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *παραιμιτιστός < *παραιμιτίζω, παρ' ὃ καὶ παραιματίζω.

*Ὁ μὴ διαπερασθεὶς εἰς τὰ μιτάρια καὶ τὸ ὕφαντικὸν κτένι, ἐπὶ τοῦ στήμονος: *Απαραιμάτ'στου τό *χου τοῦ διασίδ'.

ἀπαράμοιαστος ἐπίθ. ἀπαρομοίαστος Λεξ. Μ. *Ἐγκυκλ. Δημητρ. ἀπαρόμοιαστος ΜΜαλακάσ. *Ἀσφόδ. 158 — Λεξ. *Ἐλευθερουδ. Πρω. Δημητρ. ἀπαράμοιαστος ΑΜελαχριν. ἐν *Ἀνθολ. Η' Αποστολίδ. 246.

*Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *παραιμοιαστός < παραιμοιάζω, παρ' ὃ καὶ παρομοιάζω.

*Ἐκεῖνος τὸν ὅποιον δὲν δύναται τις νὰ παρομοιάσῃ πρὸς ἄλλον, ἀσύγκριτος, ἐπὶ προσώπων καὶ πραγμάτων: Ποιήμ.

*Ψηλότερα *ς τὸν ἑβδομο κἀνένας δὲ θ' ἀνέβη παρὰ ὅποιος ἀπαρόμοιαστος, χάρισμα θεϊκὸ ΜΜαλακάσ. ἐνθ' ἄν.

Μὰ ἡ τέχνη του, ἀπαράμοιαστη, ἔφτανε ὅ,τι εἶχε ὁ νοῦς του σὰν τὴ σαγίττα τὴ σειστική, τὸ ἀλάθευτο σημάδι ΑΜελαχριν. ἐνθ' ἄν. Συνών. ἀπαράβαλτος.

ἀπαραντούριστος ἐπίθ. ἀμάρι. ἀπαράδούριστος Νάξ. (*Ἀπύρανθ.)

*Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *παραντουριστός < παραντουρίζω.

*Ὁ μὴ ἐκ μέθης παραπαίων, ὁ μὴ τρικλίζων: Σὰ βαρδουρισμένους εἶναι πάλι. — Μὰ πότε δὲ εἶν' ἀπαράδούριστος;

ἀπαρᾶπνεντος ἐπίθ. Κρήτ. Πόντ. (Τραπ. κ. ἄ.) κ. ἄ. *Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *παρᾶπνεντός < παρᾶπνενεῖμαι.

*Ὁ μὴ παραπονούμενος, ὁ μὴ μεμψιμοιρῶν ἐνθ' ἄν.: Οὗλοι παραπονεθήκανε καὶ οὐ μόνον ἔμεινες ἀπαρᾶπνεντος Κρήτ. *Απαρᾶπνεντος ἐν' Τραπ. κ. ἄ. Συνών. ἀπαρᾶπνεντος.

ἀπαρᾶπνεντος ἐπίθ. ΓΨυχάρ. Ζωή κι ἀγάπ. 28. *Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *παρᾶπνεντός < παρᾶπνενεύομαι.

*Απαρᾶπνεντος, ὁ ἰδ.: Δέκα νομάτοι μπορούσαν νὰ πλαγιάσουνε . . . ἀπαρᾶπνεντοι *ς τ' ὁμορφο δέντρο.

ἀπαρᾶστόχαστος ἐπίθ. Πόντ. (Τραπ.) *Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *παρᾶστοχαστός < παρᾶστοχάζομαι.

*Ὁ μὴ στοχαζόμενος πολὺ, ὁ μὴ προσέχων, ἀπρόσεκτος.

ἀπαράσειρτα ἐπίρρ. ἀμάρι. ἀπαράσειρτα Κρήτ. *Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀπαράσειρτος. *Ἀσάρωτα, ἀσκούπιστα: *Ἐπαε εἶν' ἀπαράσειρτα.

ἀπαράσειρτος ἐπίθ. ἀμάρι. ἀπαράσειρτος Κρήτ. *Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *παρᾶσειρτός < παρᾶσειρνω.

*Ὁ μὴ σαρωθεὶς, ὁ μὴ σκουπισθεὶς: Τὸ σπῆτι - τὸ ἁλῶνι εἶναι ἀπαράσειρτο. *Ὁ στάβλος εἶναι ἀπαράσειρτος. Συνών. ἀσάρωτος, ἀσκούπιστος.

ἀπαρᾶτήρητα ἐπίρρ. λόγ. σύνηθ. *Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀπαρᾶτήρητος.

Κατὰ τρόπον ὥστε νὰ μὴ παρατηρηταί τι, ἀθεάτως: *Ἡ γκάφα του πέρασε ἀπαρᾶτήρητα. *Απαρᾶτήρητα περνάει ἀπὸ τὴ γειτονιά μας. *Ἡ γεροτὴ του πέρασε ἀπαρᾶτήρητα.

ἀπαρᾶτήρητος ἐπίθ. λόγ. σύνηθ. ἀπαρᾶτήρητος Πόντ. (*Ἰνέπ.)

Τὸ μεταγν. ἐπίθ. ἀπαρᾶτήρητος.

*Ὁ μὴ παρατηρηθεὶς, ὁ διαλαθὼν τὴν προσοχὴν τινος ἐνθ' ἄν.: Μπήκε μέσα *ς τὸ σπῆτι ἀπαρᾶτήρητος. *Ὁ λογαριασμός πέρασε ἀπαρᾶτήρητος. *Ἀφησε τὰ λάθη ἀπαρᾶτήρητα. || Παροιμ. φρ. *Ὁ λύκος ἀπαρᾶτήρητος (ἐπὶ τοῦ μὴ λεπτολόγου) *Ἰνέπ.

***ἀπαρᾶχόλιαστος** ἐπίθ. ἀπαρᾶχόλιαστος Πόντ. (Τραπ.) *Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *παρᾶχολιαστός < παρᾶχολιάζω, παρ' ὃ καὶ παρᾶχολιάσκουμαι.

*Ὁ μὴ ἐξοργισθεὶς, ὁ μὴ θυμώσας πολὺ. Συνών. ἀχόλιαστος.

ἀπαρᾶχώρητος ἐπίθ. λόγ. σύνηθ. καὶ δημῶδ. Πελοπ. (*Ἀρκαδ.) κ. ἄ.

Τὸ μεταγν. ἐπίθ. ἀπαρᾶχώρητος.

*Ὁ μὴ παραχωρηθεὶς: *Απαρᾶχώρητο δικαίωμα λόγ. σύνηθ. *Απαρᾶχώρητο χωράφι *Ἀρκαδ. Πβ. ἄδοτος.

ἀπαρᾶχωστος ἐπίθ. ἀμάρι. ἀπαρᾶχωστος Λεξ. Γαζ. (λ. ἀκήδεστος) ἀπαρᾶχωστους Μακεδ. (Σιάτ.)

*Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. παρᾶχωστός. *Ὁ μὴ καλυφθεὶς διὰ χώματος, ἄθαπτος ἐνθ' ἄν.: *Απαρᾶχωστου ἔχ'ν ἀκόμα τοῦ νικρὸ Σιάτ. Συνών. ἄθαπτος I.

***ἀπαρᾶψητος** ἐπίθ. ἀπαρᾶψητος Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) *Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *παρᾶψητός < παρᾶψηνω.

*Ἐκεῖνος ὁ ὅποιος δὲν ἐψήθη ὑπὲρ τὸ δέον, ὁ μὴ πολὺ ψημένος: *Απαρᾶψητον ἐν' τὸ κρέας Χαλδ. *Απαρᾶψητα εἶναι τὰ φασούλα αὐτόθ.

ἀπαργὰ ἐπίρρ. Πόντ. (Τραπ.) *Ἐκ τῆς προθ. ἀπὸ καὶ τοῦ ἐπίρρ. ἀργά. Μετὰ πολὺν χρόνον, πολὺ ἀργά: *Απαργὰ ἔρθεν - εἶδ' αὐτον.

***ἀπαργου** ἐπίρρ. ἀποεργου Κάρπ. (*Ἐλυμπ.) *Ἐκ τῆς προθ. ἀπὸ καὶ τοῦ ἐπίρρ. ἀργὰ κατὰ τὰ εἰς - οὐ ἐπίρρ.

Πρὸ πολλοῦ χρόνου: *Ἀσμ. *Ἀποεργου τὸν εἶαμε *ς τῆς ἐρημίας τὰ ὄρη, *πίματος ἦτο σύσσωμος καὶ θερμοσκοτωμένος (μοιρολ. εἶαμε = εἶδαμε, *πίματος = αἰμόφυρτος).

ἀπαργῶς ἐπίρρ. Πόντ. (Τραπ. κ. ἄ.) *Ἐκ τῆς προθ. ἀπὸ καὶ τοῦ ἐπίρρ. ἀργῶς. Λίαν βραδέως, πολὺ ἀργά: Φρ. *Αργῶς κί ἀπαργῶς (βραδύτατα).

ἀπαρέσκω Χίος (Χαλκ. κ. ἄ.) Τὸ ἀρχ. ἀπαρέσκω. *Ἀπαρνοῦμαι: *Ἐν σ' ἀπαρέσκω.

ἀπαρᾶξίκου Τσακων. ἀπαρᾶξίκου Τσακων. *Ἀγνώστου ἐτύμου. Φέρομαι τραχέως πρὸς τινα. Συνών. ἀπαρᾶξίκου, ἀποπαίρνω.

ἀπαρᾶγήητος ἐπίθ. ἀμάρι. ἀπαρᾶγήητος Ρόδ. (Φάν. Σορον.) *Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *παρᾶγήητός < παρᾶγήνω.

